

Drenthe wil 'verpaarding' zonder verwording landschap

Door Jaap Kiers

ANNEN ■ Verzuring, verdroging, verzilting, verschraling, verrommeling... Wordt een -ingwoord in verband gebracht met het landschap dan is dat in de regel geen goed nieuws. Verpaarding zou de uitzondering moeten zijn die de regel bevestigt. Het woord werd gisteren zonder spot of schroom uitgesproken bij de aftrap van het project *Paarden in het Landschap, Kansrijke dragers van het landelijk gebied*.

Wat is verpaarding? Nog steeds zonder enige ironie: Verpaarding is horsificatie. En eigenlijk zijn die termen al-

weer achterhaald; velen spreken namelijk liever over herpaarding. Want paarden, eeuwenlang een vaste waarde in het landschap, worden dat weer steeds meer. Dat wordt in hoge mate gewaardeerd, maar schaduwkanten van de paardenhouderij zijn er ook, beoogden gisteren verscheidene sprekers in manege De Hooghe Acker in Annen. PvdA-gedeputeerde Rein Munniksma verwoordde dat het meest concreet: "Stallen, trapmolens en in allerlei soorten en kleuren plastic gehulde balen zien we liever niet."

Zeven Drentse gemeenten, de provincie en Landschapsbe-

heer werken daarom in het project samen om de paardenhouderij minder zichtbaar in te passen in het landschap, vooral door adviezen op het gebied van de herinrichting en beplanting van de paardenhouderijen. Schaamgroen erom, liefst gevarieerd en inheems. Eiken, beuken en lindes, géén bolconiferen.

Volgens Munniksma zijn paarden een pijler van de Drentse economie. "Ze vormen een belangrijk exportproduct zelfs. Kijk bijvoorbeeld naar de springpaarden van Albert Zoer."

Verpaarding dus, zonder dat het leidt tot verwording.

Zo zien de initiatiefnemers van het project het graag: een manege mooi ingepast in de natuur.

Foto: DvhN/Duncan Wijting